

הסוד שבתוך השקית

חמשת הסלעים של האב העני ורבי טרפון

האם הייתם מוותרים
על כל מה שיש לכם
בשביל מצוה אחת?

יְלָדִים, נִסּוּ לְדַמֵּין אֶת הַיָּדִים
שֶׁל אֶלְעָזָר. אֵלּוּ לֹא הָיוּ יָדִים
רְכוּת. כִּפּוֹת יָדָיו הָיוּ מְחֻסְפָּסוֹת
מֵעֲבוֹדָה קָשָׁה, מְלֵאוֹת בִּיבָלוֹת.
הוּא הָיָה אָדָם עָנִי מְאֹד.
בְּקִשִּׁי הָיָה לוֹ אוֹכֵל.

תּוֹדָה לָךְ ה', אֲנִי הָאָדָם
הַכִּי מְאוּשָׁר בְּעוֹלָם!

לָמָּה אֶלְעָזָר הָיָה כָּל כֶּף שִׂמַּח?
כִּי בַּבַּיִת הֶקְטָן וְהִדֵּל שָׁלוֹ,
חֲכָה לוֹ מִלְּאָף קָטָן.
בֶּן בְּכוֹר נוֹלַד לוֹ!

מִצְוַת פְּדִיּוֹן הַבֵּן:

הַתּוֹרָה מְצֻוֶּה שְׂכַאֲשֶׁר בֶּן בְּכוֹר
מֵגִיעַ לְגִיל 30 יוֹם, הָאָבָא חַיֵּב לֵז
אוֹתוֹ וְלָתֵת לָכֶהֱן חֲמִשָּׁה סְלָעִים
(מִטְבָּעוֹת כֶּסֶף יְקָרִים מְאֹד).

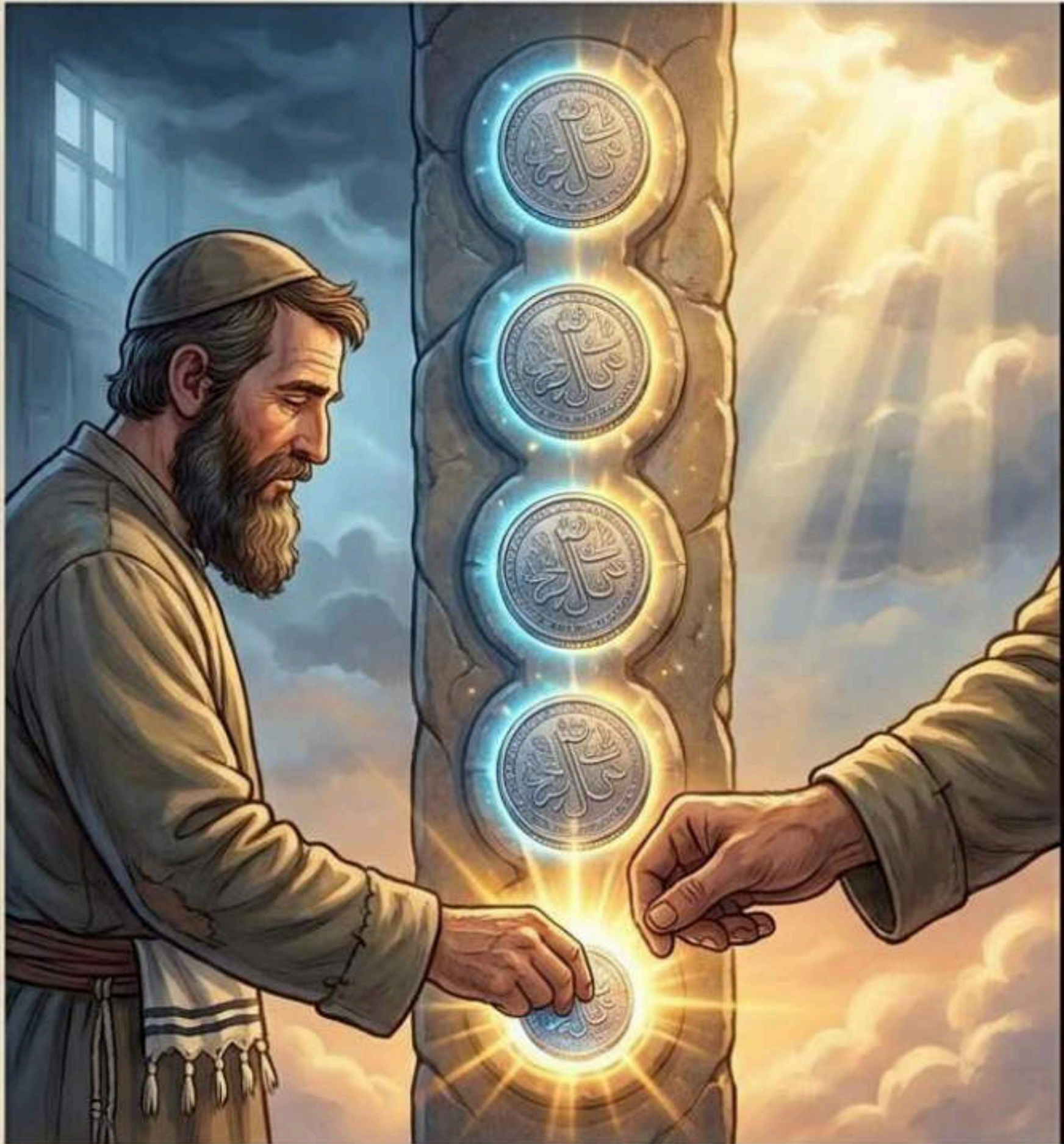
חֲמִשָּׁה סְלָעִים זֶה סְכוּם עֲצוּם לְאָדָם שֶׁבִקְשִׁי יֵשׁ לוֹ לֶחֶם!

מָה אַתֶּם הֵייתֶם עוֹשִׂים אִם הִבָּטוּן מִקְרָקֶרֶת מִרְעֵב, אֲבָל אַתֶּם חִיבִים אֶת הַכֶּסֶף לְמַצּוּה?

במשך חודש שלם, אלעזר נלחם על כל אגורה. הפועלים אכלו ארוחה חמה שהריחה נפלא.
אבל הוא הכניס את היד לכיס, הרגיש את המטבעות שכבר אסף, והרגיש שבע מקדושה.

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אֲמִתִּית:

1. סֵלַע ראשון... ותור על לֶחֶם טָרִי.
2. סֵלַע שֵׁנִי... עֲבוּדָה עַד שְׁעוֹת הַלַּיְלָה.
3. סֵלַע שְׁלִישִׁי... ותור על מְעִיל חֵם.
4. סֵלַע רְבִיעִי... עֲבוּדָה בַּקּוֹר.
5. סֵלַע חֲמִישִׁי... הַצִּלְחָנוֹ!

הגיע היום! אלעזר צועד לביתו של נשיא הדור, רבי טרפון.

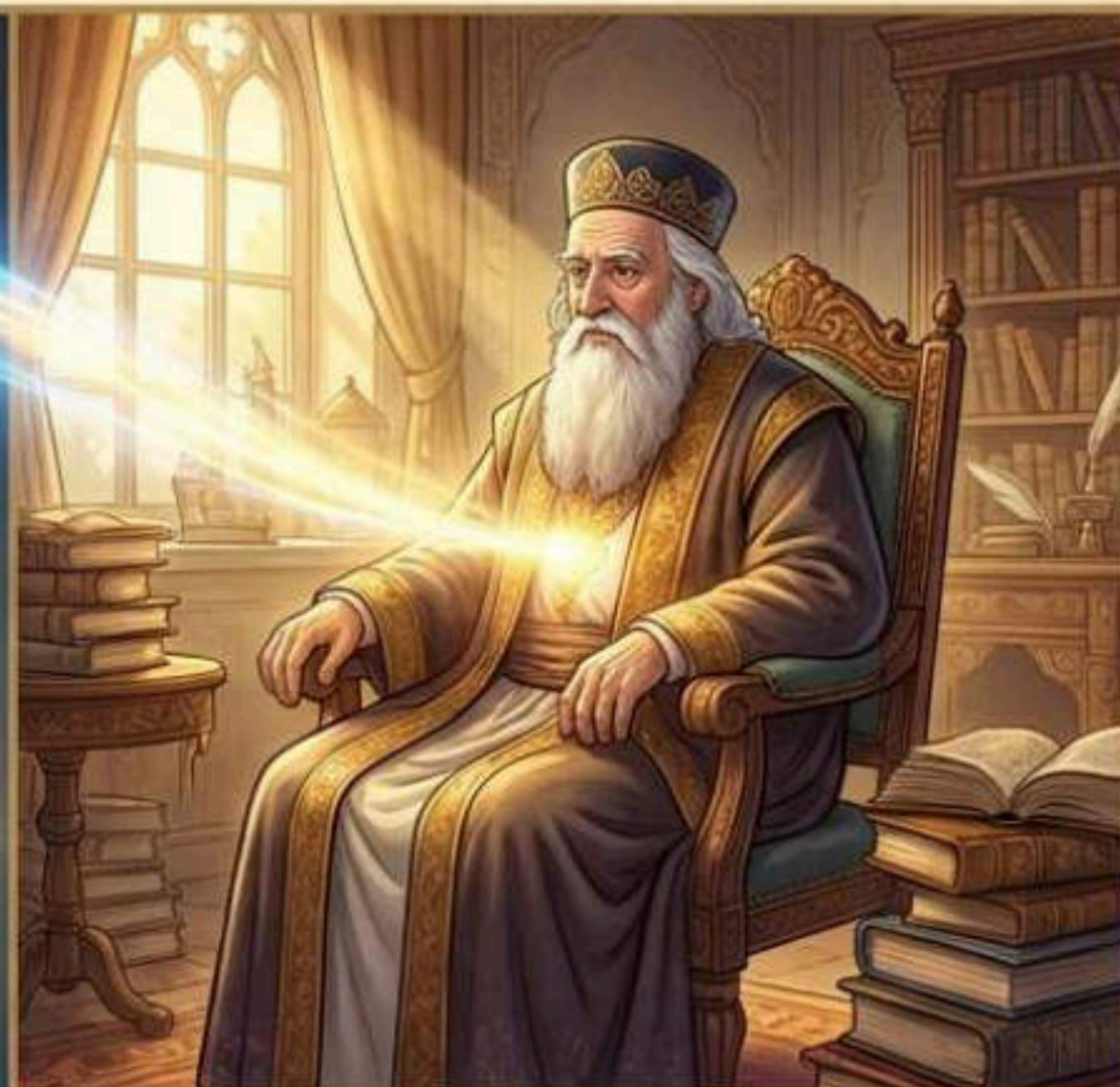

אלעזר האב העני

בגדים ישנים
עבודת כפים קשה

מה מחבר ביניהם?

אהבת ה' וקדשה!
מצות פדיון הבן!

רבי טרפון הכהן העשיר

בגדי פאר
גדול הדור ותלמיד חכם

רבי טרפון מקבל את אלעזר בחיור רחב,
שמח לראות את מסירות הנפש שלו.
הכל סביב שקט.

"בְּנֵי הַיָּקָר", שׁוֹאֵל רַבִּי טְרַפּוֹן
כְּפִי נְשָׁכָתוֹב בְּהִלָּכָה, "מָה אַתָּה
רוֹצֶה יוֹתֵר? אֶת בֶּנְךָ בְּכוֹרְךָ, אוֹ
נְשִׁתְּפָדָה אוֹתוֹ בְּחֻמְשָׁה סָלָעִים
מִכֶּסֶף שְׂאֵתָה חַיֵּב לִי?"

יְדוֹ שֶׁל אֱלֶעָזָר רָעְדָה קֶצֶת מֵהַתְּרָגְשׁוֹת. אֵלּוּ הָיוּ חֲיָיו בַּחֲדָשׁ הָאַחֲרוֹן בְּתוֹךְ שִׁקִּית!

הוא מִסֵּר אֶת כָּל כִּסְפוֹ הָאַחֲרוֹן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

רַבִּי טַרְפוֹן לָקַח אֶת הַכֶּסֶף אֵלָיו.
הוּא בֵּרַךְ אֶת הַתִּינוֹק שִׁיגִדֵּל
לְתוֹרָה, לְחֶפְהָ וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים,
וְהַחֲזִירוֹ לְזִרְעוֹתָיו שֶׁל אֶלְעָזָר.

הַמִּצְוָה הַקְדוּשָׁה נִגְמְרָה.
אֶלְעָזָר הִסְתוּבֵב לְלֶכֶת מִהַחֲדָר.
הַכִּיסִּים שֶׁלוֹ רִיקִים, אָבֵל הַנִּשְׁמָה
שֶׁלוֹ שְׂבִיעָה וּמֵאֲשֶׁרֶת!

וְאַז... פִּתְאוֹם... קוֹלוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הַגָּדוֹל הִדְהִיד בַּחֲלָל הַשָּׁקֶט:

רַגַע אֶחָד, רַבִּי אֶלְעָזָר! מֵתָן!

אֶלְעָזָר עָצַר בְּמִקְוָמוֹ. לְבוֹ הֶחֱסִיר פְּעִימָה. מָה קָרָה?
הֲאִם הַמַּטְבְּעוֹת פְּסוּלִים? הֲאִם הַמַּצָּוָה לֹא טוֹבָה?

רַבִּי טַרְפוֹן נִגַּשׁ לְאַלְעָזָר. הוּא תָּפַס בְּעֵדִינוֹת אֶת כַּף יָדוֹ
הַמְּחוֹסֶפֶטת... וְהֵנִיחַ בְּתוֹכָהּ בַּחֲזָרָה אֶת חֲמִשָּׁת הַסְּלָעִים!

אַבְל... הָרַב! זֶה קֹדֶשׁ!
הַהֶכֶסֶף שֶׁל הַכֹּהֵן מִהַתּוֹרָה!
לָמָּה הָרַב מַחֲזִיר לִי?

רבי טרפון חיוך רחב ואמר לאלעזר
לאלעזר שהיה המום: "אתה
אתה צודק. בצענו את מצות הפדיון
בשלמות. הכסף הזה שייך כעת לי, ורק לי,
על פי דין התורה."

“

"ובדיוק בגלל שהוא שלי – אני
בוחר לתת לך אותו במתנה גמורה!
קח אותו שיהיה לך ללחם, לבגדי
חָרֵף, ולשמחת המשפחה שלך!"

מָה לַמִּדְנוּ מֵהַסִּיפּוּר הַמּוֹפֵלָא?

מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
שֶׁל אֶלְעָזָר

- אֶסֶף פְּרוּטָה לְפְרוּטָה
- נָתַן אֶת הַכֶּלֶל בְּשִׁמְחָה לַה'

גְּדִלַת הַתּוֹרָה
שֶׁל רַבִּי טַרְפוֹן

- קִיַּם אֶת הַמִּצְוָה כְּהִלְכָּה כְּהִלְכָּה (לְקַח הַכֶּסֶף)
- עָשָׂה חֶסֶד לְפָנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין

הַבְּרָכָה שֶׁל
ה'

- אֶלְעָזָר זָכָה לְקִיַּם אֶת הַמִּצְוָה!
- וְגַם זָכָה בַּכֶּסֶף בַּחֲזָרָה מֵהַשָּׁמַיִם!

וּמָה אֵיתָנוּ?

מָהי "אַהֲבַת הַה'" בַּיּוֹם-יוֹם שְׁלָנוּ?

רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה עוֹשֵׂיר וְהַכֶּסֶף
הִגִּיעַ לוֹ בַּיָּשָׁר, אֲבָל הוּא וְתוֹר
מִתּוֹךְ אַהֲבָה לַשָּׁנִי וְאַהֲבָה לַה'.
הֲרַבָּה פְּעָמִים אֲנַחְנוּ צוֹדְקִים: "זֶה
הַמִּשְׁחָק שְׁלִי!", "זֶה הַתּוֹר שְׁלִי!".
אֲבָל לְפַעְמִים, וְתוֹר בָּלַב שָׁלֵם שְׁוֵה
הֲרַבָּה יוֹתֵר מִכָּל הַכֶּסֶף שֶׁבָּעוֹלָם,
וּמֵבִיא אֶת הָאוֹר שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ.
הוּא יָשָׁר לְתוֹךְ הַחַיִּים שְׁלָנוּ!

מִי הוּא הַחֵבֶר שֶׁתּוֹתְרוּ לוֹ הַיּוֹם וְתַעֲשׂוּ אוֹתוֹ מְאוּשָׁר?